

GORJ TURISM S.A.

Gorj, Tg-Jiu, Zona Garii, B-dul Republicii, Bl. 30, Parter; Cod 210152

Tel: 004-0253.22.74.35; 004-0253.22.43.20; 004-0353.40.13.12; 004-0353.40.13.13;

004-0723.38.73.73; 004-0745.30.44.77; Fax: 004-0253.22.74.36;

E-mail: rezervari@gorjtourism.ro www.gorjtourism.ro Licenta Touroperator nr. 1345

CUI: RO 10581199; J18/185/1998; Cod I.A.T.A. 69210993; Membra ANAT, ANTREC, C.C.I.Gorj;

Nr.360 / Serie C

Accredited Agent

SANKT PETERSBURG - CAPITALA CULTURALA A RUSIEI

Sankt Petersburg este comoara arhitectonica si culturala a Rusiei si poate unul dintre cele mai reprezentative orase pentru aceasta tara ce se mandreste cu o istorie si o cultura intr-adevar de exceptie. Atunci cand tarul Petru cel Mare a ridicat acest oras intr-o mlastina, a parut o gluma iar supusii sai l-au luat in deradere pe marele imparat, dar cand acesta a declarat Sankt Petersburg drept noua capitala, au incetat sa se mai amuze.

Istoria a aratat insa ca vizionarul tar cu ideile sale iluminate a fost foarte inspirat. Treptat, Sankt Petersburg a evoluat si s-a dezvoltat dintr-o mlastina parasita intr-un oras european modern, capatand statutul bine-meritat de "fereastră a Rusiei spre Vest". In contrast cu Moscova si ale sale caramizi rosii si domuri tuguiate, reseaua de canale intortocheate si cladiri baroce sau neo-clasice dau orasului Sankt Petersburg un aer european. Acest lucru nu este deloc de mirare avand in vedere ca cei mai multi arhitecti care au lucrat la planurile de dezvoltare ale orasului au fost de origine italiana. Chiar si locuitorii orasului Sankt Petersburg se vad ca fiind europeni si se considera ceva mai sofisticati decat compatriotii lor mai de la est.

Sankt Petersburg a fost mereu un oras al ideilor si inovarii. Locuitorii din oras au dat nastere Revolutiei care a fost urmata de 70 de ani de comunism si tot din Sankt Petersburg a pornit si miscarea de schimbare spre un regim democratic. In zilele noastre locuitorii orasului rastoarna noi bariere ale trecutului si exploreaza noi idei avansand cu pasi repezi spre noi posibilitati pline de creativitate. Turistii si vizitatorii din toate colturile lumii nu sunt atrasi numai de arhitectura lui Rastrelli, de operele lui Tchaikovsky sau de galeriile de arta pline de comori nepretuite ci si de cluburi underground, restaurante ce servesc cele mai delicate mancaruri si de toata latura aceasta boema a orasului Sankt Petersburg. Avand un trecut tumultos, o istorie scurta dar plina de evenimente, Sankt Petersburg pare sa se bucure (doar pentru a imprumuta un slogan comunist) si de un viitor luminos. Sankt Petersburg este celebru pentru Noptile Albe, zile lungi de vara cand soarele abia coboara sub linia orizontului. Aceasta sarbatoare a naturii incepe in luna mai cand orasul simte deja alinarea primaverii iar parcurile sunt pline de pomi in floriti. Vizitarea orasului Sankt Petersburg este o bucurie chiar si atunci cand cerul este inorat si pamantul este acoperit complet de zapada, bogatia culturala si minunatiile orasului reusind pe deplin sa compenseze atmosfera ceva mai mohorata.

Muzeul de Stat Ermitaj (Hermitage) este unul dintre cele mai mari si mai vechi muzee din lume si cu siguranta este un obiectiv turistic ce trebuie sa se regaseasca pe lista oricarui turist ce ajunge in Sankt Petersburg. Muzeul a fost fondat in anul 1764 de Ecaterina cea Mare, Imparateasa a Rusiei si deschis publicului larg in anul 1852.

OBIECTIVE TURISTICE:

Pe langa faptul ca detine una dintre cele mai importante colectii de arta ale lumii, **Ermitaj** merita vizitat chiar si numai pentru interiorul sau foarte somptuos. Palatul de Iarna in mod deosebit este de-a dreptul minunat, cu scarile superbe si splendidele sale camere de stat.

Colectia Imparatesei Ecaterina cea Mare a Rusiei a luat nastere odata cu achizitionarea a peste 200 de tablouri de la un negustor de arta berlinez pe nume Johann Ernst Gotzkowsky. Aceasta colectie initiala era formata dintr-o abundenta de capodopere ale unor artisti precum Rembrandt, Rubens, Van Dyck, Raphael, Holbein, Titian si multi altii. Istoricii sustin ca in timpul vietii sale Ecaterina cea Mare a achizitionat peste 4000 de tablouri ale "Vechilor Maestri", 38.000 de carti, 10.000 de nestemate gravate, 10.000 de desene, 16.000 de

monezi si medalii si o colectie de istorie a naturii ce ocupa doua galerii. Prin asamblarea acestei colectii impresionante, Ecaterina cea Mare a urmarit sa mareasca prestigiul international al curtii imperiale rusesti si a folosit-o in acelasi timp ca o dovada a puterii si bogatiei Imperiului ei, trimitand un mesaj politic important imperiilor rivale din restul Europei.

Cu trecerea anilor, colectia a continuat sa creasca prin achizitii ale altor Tari Rusi si prin donatii facute de diversi indivizi. Unele opere au fost cumparate de la Guvernul Papal altele fiind adaugate atunci cand unele palate si locuinte private ale nobililor rusi au fost nationalizate. Operele de arta astfel obtinute au fost redistribuite prin mai multe muzee de stat ale Uniunii Sovietice.

Palatul de Iarna al Ecaterinei a fost in permanenta extins pentru a putea gazdui colectia de arta in continua crestere. Initial, colectia a fost gazduita in Palatul de Iarna, dar intre 1771 si 1787, Ecaterina a pus sa fie construit Micul Ermitaj pentru a ii gazdui colectia. La putina vreme dupa aceea, Marele Ermitaj a fost construit la este de Micul Ermitaj si intr-un final, Noul Ermitaj a fost si el ridicat intre 1839 – 1851. In 1852 Noul si Marele Ermitaj au fost deschise publicului larg de catre tarul Nicolae I. Dupa Revolutia Ruseasca din 1917 Palatul de Iarna a fost adaugat Muzeului Ermitaj. Dupa cel de-al Doilea Razboi Mondial muzeul a continuat sa se extinda nu doar prin marirea colectiei ci si prin adaugarea de noi cladiri complexului muzeal.

Colectia permanenta a Muzeului Ermitaj include aproximativ 3 milioane de obiecte de arta care acopera o perioada ce se intinde din Paleolitic pana in perioada contemporara. Muzeul este atat de mare incat este imposibil pentru turisti sa viziteze toate galeriile in timpul unei singure vizite, dar din fericire exista bilete valabile mai multe zile.

Printre galeriile de la Muzeul Ermitaj din Sankt Peterburg se numara cele de Arta Preistorica, Atinchitate, Egiptul Antic, Arta Vest Europeana (cu o colectie impresionanta de pictura italiana, flamanda, olandeza, spaniola si franceza), numismatica, Arta Orientala si Arta Ruseasca.

Printre cele mai importante exponate de la Ermitaj se numara cerbul de aur din secolul 7 i. Ch., apartinand civilizatiei scitilor dar si sute de artefacte de pe vremea lui Petru cel Mare. De asemenea nu trebuie ratata imensa cupa din secolul al 19-lea numita Kolyvan, ce cantareste 19 tone si care este supranumita ‘Tarina Vazelor’. De o popularitate deosebita in randul turistilor se numara si exponatele din colectia de arta impresionista unde pot fi admirate opere ale unor artisti precum Monet sau Renoir.

Din galeriile dedicate Antichitatii ies in evidenta unele capodopere cum ar fi o statuie a Afroditei din Grecia secolului al 2-lea si o nestemata gravata din perioada elenistica ce poarta numele de Medalionul Gonzaga.

Colectia de picturi contine opere ce apartin lui Rubens, Van Dyck, Rembrandt, Carravaggio, Leonardo da Vinci si Raphael.

Adresa:

2, Dvortsovaya Ploshchad (Piata Dvortsovaya) 190000, Sankt Petersburg

Transport:

Metrou: "Kanal Griboyedova", "Nevsky Prospekt", "Gostiny Dvor"

Troleibuz: 1, 7, 10, 11

Autobuz: 7, 10, 24

Autobuz expres: 187

Preturi bilete:

~600 ruble (aprox 20 USD) pentru o zi si ~800 de ruble pentru doua zile consecutive. Intrarea este gratuita in prima zi de joi din fiecare luna.

Orar:

10:30 am - 5:30 pm, duminica este deschis pana la 5:00 pm. Lunea este inchis.

Pentru mai multe detalii puteti vizita site-ul oficial: Muzeul Ermitaj din Sankt Petersburg

Superba **Biserica a Invierii lui Isus din Sankt Petersburg** este unul dintre cele mai de seama obiective turistice din oras. Biserica construita la sfarsitul secolului al 19-lea este construita in stil clasic rus decorata cu domuri colorate si mozaicuri dintre cele mai diverse.

Biserica Invierii lui Isus cunoscuta si sub numele de Biserica pe Sangele Varsat, aceasta capodopera ortodoxa rusa a fost ridicata in onoarea tarului Alexandru al II-lea al Rusiei, care a fost asasinat pe locul unde astazi este ridicata aceasta biserică; de aici si referinta la sangele varsat. Sectiunea din strada unde asasinatul a avut loc este astazi intre zidurile bisericii si locul exact unde crima s-a produs este acum in cadrul unei capele din interiorul bisericii. La cererea lui Alexandru al III-lea, fiul tarului Alexandru al II-lea, constructia bisericii a inceput in 1883, fondurile pentru ridicarea acestei structuri magnifice fiind aproape in totalitate suportate de familia Imperiala Rusa dar si din cateva alte donatii. Proiectul a fost finalizat in anul 1907.

Principalul arhitect responsabil de acest proiect a fost Alfred Alexandrovich Parland care din intamplare nu era nascut pe taram rusec. Arhitectura bisericii este foarte diferita de celelalte cladiri sau structuri cu destinatie religioasa din Sankt Petersburg care apartin in mare parte stilurilor baroc si neo-clasic. Cu toate acestea, epoca in care a fost ridicata Biserica Invierii a fost una a nationalismului rus, de aici si stilul clasic rus in care a fost proiectata biserică.

La o simpla privire asupra exteriorului cat si interiorului se poate vedea cu usurinta de ce biserică a costat aproximativ 4.6 milioane de ruble, mult peste bugetul initial de 3.6 milioane. Exteriorul a fost proiectat sa fie asemanator cu alta catedrala superba si celebra in toata lumea – Catedrala Sf Vasile din Moscova. Unul dintre cele mai frumoase obiective turistice din Sankt Petersburg, are peste 7000 de metri patrati de mozaicuri, in mare parte proiectate de artisti de marca ai vremii printre care se numara Viktor Vasnetsov, Mikhail Nesterov sau Mikhail Vrubel. Majoritatea desenelor infatiseaza scene biblice si sfinti iar o parte din ele sunt numai simple modele. Domurile colorate, dintre care cel central are o inaltime de 81 de metri, sunt acoperite cu email stralucitor.

In timpul revolutiei din 1917, multe zone ale bisericii au fost jefuite si interiorul a fost grav afectat. In anii 30, sovieticii au inchis complet biserică, cum au facut cu mai toate bisericile din Sankt Petersburg. In timpul razboiului a fost folosita pe post de depozit pentru hrana si a suferit si mai multe avarii in acea perioada. Imediat dupa razboi a devenit depozit pentru o trupa de opera locala.

In 1970, Catedrala Sfantul Isaac a luat in primire Biserica Invierii si fondurile venite de la catedrala (care atunci era doar un muzeu) au fost folosite pentru a restaura biserică. Restaurarea a fost finalizata abia in 1997 iar in prezent Biserica Invierii este una dintre atractiile turistice de top din Sankt Petersburg.

Adresa:

Naberezhnaya Kanala Griboyedova 2

Transport:

metrou - Nevsky Prospekt/Gostiny Dvor

Pret bilet de intrare:

250 ruble

Orar:

zilnic 11:00 - 18:00 (inchis miercuri).

Catedrala Sfantul Isaac din Sankt Petersburg este o constructie monumentala cu un dom impresionant ce a fost ridicata in secolul al 19-lea dupa un proiect al lui August Montferrand. Domul catedralei din Sankt Petersburg este unul dintre simbolurile orasului si este vizibil de la multi kilometri distanta.

Aceasta este a patra biserică ridicata in acelasi loc si inchinata Sfantului Isaac Duhovnicul, un calugar ce in secolul al 4-lea a fost incarcerat de imparatul roman Valens. Sfantul Isaac a fost in cele din urma eliberat de succesul lui Valens, Teodosius.

Ziua in care este celebrat sfantul este pe data de 30 mai, ziua de nastere a lui Petru cel Mare. Acesta a fost si motivul pentru care marele tar ar Rusiei a poruncit sa fie ridicata aceasta biserică in onoarea Sfantului Isaac. O mica biserică de lemn a fost sfintita pe acest loc inca din 1707, cu doar patru ani inainte ca Petru sa fondeze orasul Sankt Petersburg.

Dupa razboaiele cu Napoleon au fost finalizate planurile pentru o noua biserica care sa o inlocuiasca catedrala veche din secolul al 18-lea ce inca nu fusese terminata. Noua Catedrala Sf Isaac trebuia sa fie cea mai mareata dintre toate bisericile Imperiului Rus. Tarul Alexandru I l-a ales pe arhitectul francez August Montferrand pentru a conduce acest proiect si constructia a fost pornita in anul 1818.

Fundatia acestei biserici colosale a ridicat probleme importante deoarece solul era unul destul de moale pentru a sustine asa o structura. In cele din urma Montferrand a folosit o tehnica ce fusese folosita pe scara larga timp de secole la rand in Venetia: mii de piloni de lemn au fost infipti in pamant pentru a asigura o fundatie solida. Patruzeci de ani mai tarziu, in 1858, biserica a fost terminata. Montferrand a murit la doar cateva luni dupa ce si-a terminat capodopera.

Catedrala Sf Isaac are un plan de inspiratie greceasca cu fundatia in forma de cruce, un dom mare, central si patru domuri mai mici in fiecare colt. Patru intrari monumentale sunt decorate cu coloane corintiene, basoreliefuli si sculpturi. De remarcat este basorelieful de la intrarea din partea vestica, care il infatiseaza pe Sfantul Isaac atunci cand s-a intalnit cu Imparatul Teodosius si sotia acestuia Flacilla, basorelief ce este opera lui Ivan Vitali. Vitali a modelat capul lui Teodosius dupa cel al tarului Alexandru I si pe cel al Flacillei dupa cel al sotiei tarului, Elisabeta Alexeievna.

Superbul dom al Catedralei Sfantul Isaac se inalta la 101.5 metri si poate fi vazut de aproape oriunde din centrul istoric al orasului Sankt Petersburg. Domul este placat cu aur pur si decorat cu statui de ingeri sculptati de Josef Hermann. Turistii care se incumeta sa urce pe colonada de la baza domului sunt rasplatiti cu niste privelisti deosebite ale orasului.

Pentru decorarea catedralei nu s-a facut niciun fel de rabat fiind folosite cele mai scumpe materiale; 14 tipuri diferite de marmura si multe pietre semi-pretioase au fost folosite pentru decoratiuni, acesta fiind unul din motivele pentru care constructia catedralei a costat de aproape 10 ori mai mult decat cea a Palatului de Iarna. Cei mai renumiti artistii ai vremii, printre care Karl Bryullov si sculptorii Ivan Vitali si Peter Clodt, au colaborat pentru a crea o serie intreaga de decoratiuni splendide.

Karl Bryullov este autorul frescei din interiorul domului care o infatiseaza pe Maria inconjurata de sfinti. In centrul frescei la o inaltime de 80 de metri este agatat un porumbel de argint. Acest porumbel cu o anvergura a apripilor de peste un metru si jumătate reprezinta Sfantul Duh. Zidurile bisericii sunt decorate cu fresce superbe si mozaicuri foarte diverse. Iconostasul este decorat cu vitralii unice si deasupra se gaseste o sculptura a lui Cristos, opera a lui Peter Clodt.

Adresa:

Isaakievskaya Pl nr.1, Sankt Petersburg, Rusia

Transport:

metrou - Sennaya Ploshchad

Pret bilet de intrare:

250 ruble pentru catedrala, 80 ruble pentru cupola.

Orar:

In perioada mai - septembrie de joi pana marti de la 10:00 la 19:00; octombrie - aprilie de joi pana marti de la 11:00 la 18:00. Casa de bilete se inchide mereu cu o ora inainte de ora de inchidere a catedralei.

Peterhof a fost construit la inceputul secolului al 18-lea de catre tarul Petru cel Mare si s-a dorit a fi un palat atat de superb incat sa poata rivaliza cu Palatul Versailles din Franta. Pe o suprafata ce se intinde pe mai mult de sase sute de hectare, Petru si succesorii sai au construit in jur de 30 de palate si pavilioane ce arata pe deplin puterea si bogatia pe care o detineau.

Peterhof se afla la aproximativ 25 de km vest de Sankt Petersburg si se poate ajunge la el cu ajutorul unei ambarcatiuni care aduce turistii de la debarcaderul ce se gaseste chiar fata Muzeului Ermitaj.

La scurt timp dupa ce a fondat Sankt Petersburg in anul 1703, Petru cel Mare a planuit sa construiasca o resedinta pe masura unui conducator de anvergura sa. Inainte de toate acestea a trebuit insa sa faca tot posibilul

pentru a asigura securitatea orasului care era amenintata in perioada Razboiului Nordic in care Rusia s-a luptat cu suprematie in regiunea baltica cu Suedia.

In timpul razboiului, Petru cel Mare a mers des intr-o zona izolata din apropierea Golfului Finic de unde putea urmari constructia fortificatiilor din Kronstadt, pe o insula pe care tocmai o cucerise din mainile suedezilor. Pentru a nu mai pierde vremea pe drum, sotia sa Ecaterina a sugerat ca ar putea construi un mic adapost unde sa locuiasca pe perioada verii. Adapostul ridicat in 1705 a dat nastere in mintea lui Petru cel Mare ideii ca locul este ideal pentru construirea resedintei sale magnifice.

Dupa ce Suedia a fost infranta la Poltova si victoria navala de la Gangut in 1714, amenintarea unei invazii suedeze a disparut si Petru cel Mare a inceput sa formeze o echipa de arhitecti, ingineri, gradinari si artisti pentru a ii construit resedinta de vara, Peterhof. Petru insusi a facut o schita a planurilor sale ambitioase, ce constau dintr-un palat central inconjurat de un parc imens presarat cu numeroase fantani, statui si cascade. Dupa vizita la Versailles din anul 1717 planurile sale au devenit si mai grandioase.

Constructia a inceput in anul 1714 cand mii se muncitori, dar si soldati si serbi au fost adusi aici pentru ca parcul si palatele sa poata fi facute in cel mai scurt timp posibil. Materialele de constructie, decoratiuni si plante, in mare parte provenind din Europa Occidentala, au fost transportate pe apa si un canal a fost sapat intre palatul principal si mare. Palatul principal a fost finalizat primul, in anul 1721. Doi ani mai tarziu, pe 14 august 1723, Peterhof a fost inaugurat in mod oficial. Lucrarile au continuat inca multi ani pentru a finaliza toate decoratiunile si unele palate mai mici de pe domeniu. Peterhof a devenit resedinta favorita a tarilor si multi dintre ei au extins si au renovat palatul principal.

In timpul asediului din cel de-al Doilea Razboi Mondial, Peterhof a fost ocupat de trupele germane care l-au lasat in ruina. Reconstructia parcului si a palatelor a durat mai bine de 60 de ani.

Palatul principal din Peterhof, numit si Marele Palat, a fost ridicat intre 1714 si 1721 dupa un proiect al arhitectului Jean-Baptiste le Blond care s-a ghidat dupa schita lui Petru cel Mare care continea o vila mare cu doua etaje si doua aripi situata pe varful unui deal. In timpul domniei Imparatesei Elisabeta, fiica lui Petru cel Mare, palatului i-au fost aduse modificari serioase si a fost extins de arhitectul italian Francesco Bartolomeo Rastrelli care a mai adaugat un etaj, o noua aripa si o mica biserică cu turla. Interiorul a fost si el refacut in stil baroc, desi camera de studiu a lui Petru cel Mare a fost lasata intacta.

Palatul a continuat sa fie impodobit in timpul domniei tarinei Ecaterina cea Mare, atunci cand Yury Felten a redecorat camera tronului, cea mai mare dintre camerele din Marele Palat cu o dimensiune de 300 de metri patrati. Camera este parte a unei intregi serii de camere de stat foarte opulente la care se poate ajunge urcand pe superba scara ceremoniala creata de Rastrelli si decorata cu statui. Sala alaturata, numita Sala Chesma este impodobita cu picturi murale ce infatiseaza batalia navala de la Chesma dintre Rusia si Imperiul Otoman. In centrul palatului se gaseste Sala Picturilor, numita astfel datorita portretelor expuse pe pereti. Aceasta sala duce spre alta aripa a palatului unde se gaseste sala de bal, cea care este si cea mai frumoasa dintre toate. Ferestrele si oglinzile de pe ambele parti ale camerei creaza iluzia unei sali si mai mari. Alte camere ce merita mentionate din palatul central sunt camera baroca de audiente, camera albastra de desen, camera alba pentru cina, cele doua camere de studiu chinezesti si camera de studiu a lui Petru I.

Domeniul Peterhof este impartit in trei parcuri separate; parcul de sus, parcul de jos si Alexandriapark. Parcul de jos este cel mai asaltat de turisti in principal datorita multiplelor atractii printre care se numara Marile Cascade si Marele Canal, mai multe palate si numeroase fantani si sculpturi. Fantanile in mod special sunt cu adevarat superbe si atrag o multime de tursiti. Parcul de sus este mai formal cu multe aranjamente florale si bazine cu apa. Principala atractie din aceasta parte din Peterhof este fantana lui Neptun. Parcul Alexandria este cel mai romantic dintre cele trei si cel mai putin aglomerat in principal datorita locatiei sale mai izolate.

Atractia cea mai importanta din Peterhof este Marea Cascada, terminata in anul 1724 ca piesa de rezistenta al intregului ansamblu de fantani creat dupa ce Petru cel Mare a vazut fantanile de la Palatul Versailles. Planul consta dintr-o cascada mare care incepe de la baza Marelui Palat spre un canal lung ce duce pana in Golful Finic. Multe alte fantani au fost si ele incorporate in acest plan initial iar apa provine dintr-un izvor natural din apropiere.

În centrul faimoasei cascade se găsește fântâna lui Samson, ce-l înfățișează pe eroul biblic Samson ținând deschise falcele unui leu. Statuia simbolizează victoria Rusiei în fața Suediei la Poltava. Doar cascada este decorată cu 39 de statui din bronz și 75 de fântâni. Pe terasa din vârful cascadei care oferă priveliști deosebite spre mare, se găsește o pereche de triton și o serie de statui ale unor eroi antici ce decorează cele 17 trepte care duc la Marele Canal. Basoreliefurile treptelor glorifică și ele națiunea rusa victorioasă.

Mai multe palate au fost construite prin complexul de la Peterhof. Între Palatul Marly situat în vestul complexului și Resedința de Vara situate în est, există o distanță de 3 km. Palatul Marly a fost construit între 1720 și 1724 pentru a găzdui oaspeți importanți ai lui Petru cel Mare. Palatul are propria sa cascada, Cascada Dealului de Aur. Deși nu este la fel de impresionantă ca Marea Cascadă este la fel de plăcută și este flancată de o serie de statui din marmură. În apropiere se găsește Pavilionul Ermitaj, o mică clădire cu fatadă albă ce a fost ridicată între 1721 și 1725 chiar pe malul apei.

Chiar lângă apă se găsește și Palatul Monplaisir, în centrul unui parc micut care este împărțit în șase grădini tematice, printre care se numără și o grădina chinezească și un labirint. Acest palat incantător este cel mai vechi din Parcul de Jos, fiind terminat în 1723. Cascada dragonului ce se găsește în apropiere este numită astfel după trei statui ale unor dragoni ce ies din apă. Mai aproape de Marele Palat se găsește Orangeria construită pentru a proteja anumite plante de intemperii. În fața orangeriei se găsește Fântâna lui Triton iar puțin mai departe se găsesc două statui din secolul al 18-lea construite din marmură și cunoscute sub numele de Fântânile Romane. În drum spre Resedința de Vara se pot vedea grajdurile regale, care au un stil arhitectonic ce poate fi considerat puțin în discordanță cu restul clădirilor. În partea de est se găsește Parcul Alexandria și Resedința de Vara care are un stil arhitectonic și mai curios. A fost ridicat în secolul al 19-lea pentru țarul Nicolae I și soția sa Alexandria, nume care a fost dat și parcului. Resedința de Vara este construită într-un stil gotic englez de arhitectul scoțian Adam Menelaws.

Adresa:

Razvodnaya st. 2, Peterhof

Transport:

Tren de la Gara Baltic până la Novy Peterhof (aprox 45 de minute) și apoi 5 stații cu autobuzele 350, 351, 352. Ambarcațiune (între mai și septembrie de la debarcaderul de la Ermitaj sau monumentul Calului de Bronz (aprox 45 de minute) - biletul costă aproximativ 400 de ruble.

Preturi bilete de intrare:

Intrarea în parc costă 300 de ruble (fântânile sunt însă funcționale doar între mai și octombrie).

Pretul biletului de intrare în Marele Palat este de 520 de ruble.

Orar:

10:30 - 17:00

Construirea **Fortăreței Petru și Pavel** în anul 1703 coincide cu fondarea orașului Sankt Petersburg. Fortăreața a devenit una dintre principalele atracții ale orașului în principal datorită importanței sale și multitudinii de clădiri încărcate de istorie.

În 1703 când Petru cel Mare a cucerit aceste teritorii de pe malurile Nevei, a luat și hotărârea de a construi un fort pentru a proteja viitoarea capitală de eventualele atacuri ale armatei sau marinei suedeze. A ales mică insula Zayachy din Delta Nevei pentru a ridica fortăreața și cele șase bastioane din pământ și cherestea, lucrare care a fost terminată în mai puțin de un an. Din 1706 până în 1740, fortul a fost refăcut din piatră și aproximativ 30 de ani mai târziu a fost complet îmbrăcat în granit.

Fortăreața nu a trecut prin niciun război deoarece rușii i-au înfrânt pe suedezi înainte de a termina fortăreața. Din acest motiv a fost folosită pe post de garnizoană și apoi închisoare pentru prizonieri politici, tot aici existând și o cameră de tortură. Începând cu 1721 a găzduit un număr impresionant de personalități, printre care se numără și fiul lui Petru cel Mare, Alexei, care a fost executat aici după ce a fost în prealabil torturat. Printre alți oameni celebri închiși aici de-a lungul anilor s-au numărat Maxim Gorky, Fyodor Dostoevsky, Leon Trotsky sau Alexander Lenin, fratele lui Vladimir Lenin. Fortăreața a fost atacată în timpul revoluției din

februarie 1917 si mai tarziu in acelasi an a cazut in mainile bolsevichilor. Pana in anul 1924 o mare parte a fortaretei fusese deja transformata intr-un muzeu si o mare parte a sa a fost grav avariata in timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial. Dupa razboi a fost restaurata in totalitate.

Pentru a intra in fortareata, turistii trebuie sa treaca peste podul Sf Ioan, care duce spre Poarta Sf Ioan sau Poarta lui Ivan. O a doua poarta mult mai ornata iese apoi in calea vizitatorilor – Poarta Sf Petru. Aceasta a fost construita intre 1714 si 1718 dupa un proiect al lui Domenico Trezzini si a inlocuit poarta initiala care era din lemn. Poarta seamana cu un arc de triumf si este decorata cu blazonul imperial, un vultur incoronat cu doua capete. Dupa trecerea portii turistii ajung in fortareata propriu zisa, si pot vedea casa inginerilor in stanga si cladirea arsenalului de artilerie in dreapta.

In centrul fortaretei se gaseste Catedrala Petru si Pavel cu al sau turn spiralat de 122 de metri inaltime si cu un inger auriu in varf. Catedrala, proiectata de acelasi Trezzini, este una dintre cele mai importante atractii turistice din oras. Constructia bisericii a inceput in 1712 si a fost finalizata 12 ani mai tarziu in 1724. A fost lovita de fulger si a fost grav avariata in urma incendiului ce a izbucnit in secolul al 18-lea. A fost putin modificata si reconstruita in 1776.

Superba catedrala din interiorul fortaretei Petru si Pavel cu ale sale extraordinare iconostase a fost locul de odihna vesnica pentru toti Imparatii si Imparatesele Rusiei de la Petru cel Mare la Alexandru al III-lea. Printre alte caldiri din cadrul fortaretei ce merita mentionate se numara Marele Mausoleu Ducal, unde mai multi duci si ducese au fost inmormantati. Casa de la debarcader este locul de unde puteti cumpara bilete pentru a putea vizita catedrala iar casa Comandantului este locul unde locuia ofiterul aflat la conducerea fortaretei. Tot aici se gaseste si Muzeul Orasului, locul unde turistii pot afla lucruri foarte interesante despre istoria orasului Sankt Petersburg.

Plajele situate chiar la baza zidurilor fortaretei sunt foarte populare printre localnici si sunt destul de aglomerate in timpul verii. Chiar si iarna in perioadele cand soarele se mai gaseste pe cer, sunt destui aceia care vin aici si chiar unii curajosi porecliti morse, care sparg ghiata si fac baie in apa inghetata.

Adresa:

Petropavlovskaya Krepost 3, Petrograd, Sankt Petersburg, Rusia

Transport:

metrou - Gorkovskaya

Pret bilet de intrare:

Intrarea in fortareata e gratuita. Biletul pentru toate atractiile este 250 de ruble pentru adulti si 150 de ruble pentru studenti.

Orar:

Fortareata este deschisa intre 6:00 AM si 10:00 PM.

Expozitiile sunt deschise de la 11:00 AM la 6:00 PM de joi pana luni. Marti e deschis doar intre 11:00 AM si 5:00 PM.

Statuia ecvestra a lui Petru cel Mare, cunoscuta sub numele de Calaretul de Bronz, este un tribut adus fondatorului orasului Sankt Petersburg. Acest monument fascinant este unul dintre cele mai importante obiective turistice ale orasului dar si un adevarat simbol in aceeasi masura.

Statuia regala a lui Petru cel Mare calare pe un splendid cal din bronz a fost un dar al Ecaterinei cea Mare pentru orasul fondat de predecesorul sau spre onorarea acestuia. Printesa de origine germana Ecaterina, care s-a casatorit cu un Romanov, era dornica de a isi intari legitimitatea legandu-si numele de acela al fondatorului orasului. In acest scop l-a angajat pe sculptorul francez Etienne-Maurice Falconet pentru a realiza un monument in onoarea fondatorului orasului si al Imperiului Rus. Falconet si-a finalizat capodopera intre anii 1768 si 1782 dupa ce a studiat in amanunt miscarile cailor si calaretilor pe dealuri si munti.

Impunatoarea statuie a fost prima statuie ecvestra din Sankt Petersburg. Il infatiseaza pe ilustrul tar rus si fondator al orasului Sankt Petersburg, ca pe un lider absolut si determinat sa-si conduca tara spre viitor.

Pedestalul, Piatra Tunetului, seamana cu o stanca si este facut dintr-o singura bucata de granit rosu. Doar acest bloc de granit cantareste peste 1500 de tone si transportarea sa din Golful Finic a durat aproximativ noua luni. Piatra nu a fost cantarita, masa sa fiind doar calculata pe baza unor estimari ale densitatii granitului si dimensiunilor pedestalului. Se spune ca aceasta este cea mai mare piatra mutata vreodata de om. A fost mutata peste 6 kilometri numai prin forta oamenilor care au lucrat la acest monument; nu s-a folosit nici un animal sau masinarie de tractat, iar din Golful Finic a fost pusa pe o barja si transportata pe raul Neva pana in Sankt Petersburg.

O inscriptie pe lateralele pedestalului spune "Pentru Petru Intai de la Ecaterina a Doua"; pe una din parti este scrisa in latina iar pe cealalta parte in rusa. Petru si calul sau care se ridica pe picioarele din spate, stau in varful stancii, cu fata spre Vest si "conduc Rusia inainte". Se spune ca statuia este cu fata spre Vest deoarece, tarile din vestul Europei au fost sursa de inspiratie a tarului pentru ideile de reformare a vechiului Imperiu Rus. Un sarpe, simbol al tradarii, este calcat in picioare de cal.

Exista si multe legende legate de aceasta statuie, una din ele spunand ca atata vreme cat statuia se gaseste in

Piata Senatskaya, imamicii nu vor reusi sa doboare orasul Sankt Petersburg. Aceasta legenda a determinat oficialitatile orasului sa protejeze statuia in timpul celui de-al Doilea Razboi Mondial cu saci de nisip si o structura de lemn. Statuia a scapat de razboi fara nicio zgarietura.

Monumentul a fost initial cunoscut sub numele de Statuia lui Petru cel Mare. Numele actual izvoraste dintr-un poem al lui Alexander Pushkin publicat in 1833 si intitulat "Calaretul de Bronz". In poemul inspirat de marile inundatii din 1824, statuia lui Petru I revine la viata si il urmareste pe protagonistul poemului pe nume Evgeny.

Adresa:

Piata Senatskaya, Sankt Petersburg, Rusia

Muzeul National Rus din Sankt Petersburg a fost fondat la sfarsitul secolului al 19-lea de Imparatul Nicolae al II-lea drept primul muzeu de arta ruseasca. Mare parte a colectiei sale impresionante este expusa in Palatul Mikhailovsky.

In 1895, tarul Nicolae a observat nevoie unei expozitii publice de arta care sa arate oamenilor din imperiu capodoperele artistilor locali. Dupa ce a desemnat Palatul Mikhailovsky pentru a gazdui muzeul, tarul s-a apucat sa adune o varietate de capodopere din toate genurile pentru a fi expuse in cadrul acestei expozitii; pictura in ulei, sculptura, arta grafica, decorative si arta aplicata. Colectia originala numara 445 de piese, mare parte provenind de la Muzeul Ermitaj, din palatele regale si de la Muzeul Academiei de Arta.

Colectia muzeului a continuat sa se imbogateasca prin achizitii de la Academia de Arta si dupa revolutie multe piese importante din palate si colectii private au fost mutate la Muzeul National Rus. Astazi, colectia numara peste 400.000 de opere de arta in colectia permanenta, piese ce acopera toata istoria artelor frumoase rusesti. Muzeul serveste in prezent si ca centru de coordonare pentru toate muzeele de arta din Rusia si a fost extins in alte trei palate din Sankt Petersburg: Palatul Stroganov, Palatul de Marmura si Castelul Sf Mihail.

Palatul Mikhailovsky a fost ridicat pentru Marele Duce Mikhail Pavlovich, fratele mai mic al tarului Alexandru I. A fost facut dupa un proiect al lui Carlo Rossi intre anii 1819 si 1825 si este considerat o capodopera a arhitecturii neoclasice rusesti. Palatul a fost achizitionat de coroana in 1895 si interiorul sau a fost renovat pentru a putea gazdui Muzeul National Rus.

Mare parte a exteriorului palatului a fost pastrat aproape intact. Intrarea foarte mare este completata de o scara ampla flancata de statuile unor lei si opt coloane in stil corintian care domina fatada cladirii. Interiorul insa a suferit schimbari mai drastice, doar scara principala si Sala Alba au pastrat din design-ul original al lui Rossi. Sala Alba are chiar si mobilierul original inca intact.

Colectia muzeului este prezentata in ordine cronologica. Cea mai veche parte a colectiei dateaza dinainte de Petru cel Mare si contine in principal icoane si alte opere de arta cu teme religioase cum este Sfantul Gheorghe si Dragonul ce dateaza din secolul al 15-lea. Dupa venirea la putere a lui Petru cel Mare, acesta a vrut sa directioneze arta intr-o alta directie, arta ruseasca devenind puternic influentata de miscarile artistice din vestul

Europei dupa ce tarul a invitat pictori straini sa vina si sa lucreze in Rusia. Subiectele prezente in picturi au devenit tot mai diverse si scenele tot mai pline de viata. Portretele care la un moment dat erau chiar interzise de biserica ortodoxa inainte de venirea pe tron a lui Petru cel Mare, au devenit foarte populare iar cei mai de seama exponenti au fost Ivan Nikitin, Andrey Matveyev si Dmitry Levitzky. Cateva incaperi ale muzeului sunt dedicate acestor portrete.

Una dintre atractiile muzeului o reprezinta tablourile unui grup de pictori cunoscut sub numele de Ratacitorii, care in 1863 s-au rascultat impotriva unei Academii de Arta foarte conservatoare si care doreau ca pictorii in general sa capete un rol mai important in societate. Tablourile lor abordau subiecte tipic rusesti si in dese randuri infatiseaza oameni simpli de la tara. Ilya Repin, cel mai cunoscut dintre Pictorii Ratacitori este prezent prin opera sa "Edecarii de pe Volga". Muzeul National Rus detine si o colectie de opere de arta din secolul al 20-lea cu piese recunoscute la nivel international ale unor artisti cum ar fi Kazimir Malevich, Ravel Filonov si Vasily Kandinsky.

Adresa:

Palatul Mikhailovsky - Inzhenernaya Ulitsa 4

Transport:

metrou - Gostiny Dvor / Nevsky Prospekt (2,3)

Pret bilet de intrare:

300 ruble pentru colectia de la Palatul Mikhailovsky

600 de ruble pentru bilete valabile in toate locatiile - Palatul Mikhailovsky, Palatul de Marmura, Palatul Stroganov si Castelul Sf. Mihail.

Orar:

Muzeul este deschis zilnic cu exceptia zilei de marti, de la 10:00 AM la 17:00 PM.

Lunea si in zilele dinainte de sarbatorile legale este deschis de la 10:00 AM la 16:00 PM

Programul in zilele de sarbatoare este dupa cum urmeaza:

31 decembrie, 1 ianuarie - inchis.

2 ianuarie si 6 ianuarie - 10:00 AM pana la 17:00 PM.

In restul zilelor de sarbatoare muzeul este deschis cu program normal.

Cea mai celebra strada din Rusia, **Nevsky Prospekt** este renumita pentru arhitectura sa deosebita si locuitorii celebri. Palate, biserici si monumente, alaturi de restaurante si magazine, toate se gasesc pe acest bulevard.

Cunoscut initial sub numele de Drumul Marii Perspective, Nevsky Prospekt a fost proiectat de arhitectul francez Alexandre Jean Baptiste LeBlond in anul 1718, care a fost angajat de Petru cel Mare si care a fost desemnat spre a crea mai multe cladiri si artere din oras. Acest mare bulevard a fost facut prin defrisarea unei mari paduri care inainte era plina de lupi.

In primii ani, strada a cazut prada inundatiilor si notele istorice mentioneaza ca era mai usor de navigat cu barca pe aceasta strada decat de mers pe jos. Cu toate acestea, Drumul Marii Perspective a devenit repede celebru datorita caselor opulente care au fost ridicate de-a lungul sau pe toata distanta de la Amiralitate (Ministerul Marinei) la Manastirea Alexander Nevsky.

Pana la sfarsitul secolului al 19-lea, pe aceasta strada se gaseau cele mai scumpe proprietati imobiliare din tara si multe banci sau institutii financiare isi aveau sediile centrale aici.

Strada a fost pana la urma rebotezata dupa Alexander Nevsky, un erou din secolul al 13-lea care a invins armatele suedeze si nemtesti. A fost mai tarziu canonizat si ramasitele sale se gasesc la Manastire, locatie aflata chiar la unul dintre capetele acestui bulevard si care ii poarta si numele. Peste secole, Nevsky Prospekt a devenit locul unde trebuia sa locuiesti daca erai un cetatean insatirit si cunoscut in Sankt Petersburg. Printre cei care au locuit pe Nevsky Prospekt se numara compozitorii Peter Ilyich Tchaikovsky si Nikolai Rimsky-Korsakov, dansatorul Vaslav Nijinsky si autorul Nikolai Gogol.

Prima cladire de pe Nevsky Prospekt, la numarul 1 este o cladire superba in stil Art Nouveau. Putin mai departe la numarul 15 se gaseste Cinematograful Barrikada, cunoscut sub numele de “casa cu coloane” datorita fatadei plina de coloane. Chiar langa Canalul Moika se gaseste Palatul Stroganov, o cladire cu roz si alb in stil baroc ce a fost finalizata in anul 1760 si proiectata de arhitectul italian al curtii imperiale, Rastrelli. Si mai jos de-a lungul strazii se gaseste o biserica luterana cu o fatada in stil clasic si doua turnuri inalte. Peste drum de biserica se gaseste impozanta Catedrala Kazan. Construita intr-un semi-cerc cu 96 de coloane gigantice, aceasta biserica ortodoxa a fost in trecut sediul Muzeului Religiei si Ateismului. La numarul 18 se gaseste Cafe Literaturnaya, un etalon de arhitectura pre-revolutionara in Sankt Petersburg si locul preferat de recreere a celebrului Pushkin in perioada cat a fiintat aici o companie de confectii. In continuarea bulevardului mai pot fi vazute doua biserici, Sfanta Ecaterina (ce dateaza din secolul al 18-lea) si Biserica Armeneasca, o structura pitoreasca cu alb si abastu construita in 1780. Peste drum se gaseste Gostiny Dvor, un magazin universal gazduit de o cladire istorica cu arcade si sali foarte mari. Langa Gostiny Dvor se gaseste Biblioteca Nationala Rusa, a doua ca marime din tara. In piata alaturata poate fi admirata statuia ce o infatiseaza pe Ecaterina cea Mare, statuie ce este amplasata in fata Teatrului Alexandrinsky, o cladire neo-clasica proiectata de Carlo Rossi. Peste Canalul Fontanka se gaseste splendidul Palat Beloselsky-Belozersky. Podul peste canalul Fontanka are patru statui de bronz ale unor cai salvatici si imblanzitorii lor. Aceste statui au fost ingropate mai bine de 60 de ani pentru a fi protejate de jefuitori si dezgropate abia in anul 2001. Nevsky Prospekt trece si pe langa Gara Moscova (Moskovsky Vokzal), gara construita inca din 1851. Strada se termina la Manastirea Alexander Nevsky, celebra pentru necropola sa.

Transport:

metrou: Gostiny Dvor / Nevsky Prospekt (2,3) sau Ploshchad Vosstania / Mayakovskaya (1,3)